

เรื่องคุยกันกับลูกศิษย์

โดย

ท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน

วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี

คำนำ

ความสุข เป็นสิ่งที่ทุกคนประสงค์ แต่เป็นการยากที่จะได้มาและรักษาไว้ให้จริง ถ้าความสุขนั้นเกิดจากโชคทรัพย์ หรือวัตถุใดๆ ย่อมมีวันหมดสิ้นเสื่อมค่าลง แต่ความสุขอันเกิดแต่การประพฤติปฏิบัติธรรมจะคงทนเป็นนิรันดร์ ตราบที่ประพฤติอยู่ในธรรม

หนังสือเล่มนี้ เป็นเสมือนบันไดขั้นต้นของผู้ปรารถนาจะก้าวขึ้นไปพบกับความสุขอันแท้จริงบนขั้นสุดท้าย เมื่อท่านได้อ่านแล้ว จะตัดสินใจก้าวขึ้นบันไดนี้ หรือหยุดอยู่กับที่ หรือเลี้ยวเดินไปทางอื่น นั้นก็สุดแต่วิจารณ์ญาณของท่านเอง

คณะศิษย์ผู้จัดพิมพ์

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑	๑
บทที่ ๒	๒๒
บทที่ ๓	๔๓
บทที่ ๔	๖๖
บทที่ ๕	๙๓

อ่านหนังสือธรรมะทำไม

เราเห็นคุณค่าของการอ่านหนังสือทางด้านธรรมะเป็นสำคัญ อ่านทางโลกมันมีฉากหน้าฉากหลัง สุดท้ายก็ฉากหลังนั้นแหละทำลาย ฉากหน้าเป็นเครื่องล่อหู ล่อตา ล่อใจไปหน่อย ๆ ฉากหลังนี้สำคัญแทงเข้าไปเลย เสียมากต่อมาก แต่เมื่อไม่มีใครคิดทางเรื่องเสียแล้วก็ มันจะเสียขนาดไหนก็ไม่สนใจ มีแต่บ่นหน้าเรื่อย ๆ ความฉิบหายก็ไปเรื่อย ๆ เหมือนไฟลามทุ่ง

ส่วนที่เป็นสารประโยชน์ก็มี ไม่ได้ปฏิเสธ แต่ผู้ที่อ่านส่วนมากมักอ่านด้วยความเพลิดเพลินละซี ไม่ได้อ่านเพื่อหาสารประโยชน์อะไรกันนะ ยิ่งเป็นเด็กหนุ่มเด็กสาวด้วยแล้วคึกคะนองนี่ โอ๊ย เป็นบ้าไปเลยเทียว บ้าสด ๆ ร้อน ๆ ยิ่งเห็นโป๊ ๆ เป๊ ๆ ด้วยแล้วยิ่งไปใหญ่เลยนะ ลืมมุ่งชื่นมื่นผ่านนั้นแหละ วิ่งเป็นบ้าเหมือนหมา นี่ละอำนาจของกามตัณหา มันใช้เล่นเมื่อไร มันเคยทำลายโลกมามากต่อมากแล้ว อันไหนก็ไม่รุนแรงเหมือนอันนี้ อันนี้รุนแรงมาก ไม่ว่าจะสัตว์ว่าคน ถ้างงอันนี้ได้บิบบหัวใจแล้วอยู่ไม่ได้ ต้องดิ้นเทียว

ท่านจึงให้มีน้ำคือธรรมะ อ่านธรรมะ ฟังธรรมะ อบรมธรรมะ เพื่อดับไฟในใจ เพราะสิ่งที่ทำให้เพลิดเพลินนั้น เป็นสิ่งที่มีพิษภัยและความโศกเศร้าแฝงอยู่ในนั้น จึงนำธรรมะเข้าไปชะล้างในจุดนั้น เปิดออกเพื่อเห็นโทษของมัน ถ้ามีแต่สิ่งเหล่านี้ถึงจะมีโทษขนาดไหนก็ไม่ได้เห็นโทษ เพราะไม่สนใจดูโทษ พอธรรมะส่องเข้าไปปั๊บก็เห็น เห็นโทษของมันมากน้อย เห็นเรื่อย ๆ เห็นหลายครั้งหลายหนก็มีกำลังมาก และปราบกันได้ ๆ อย่างน้อยก็อยู่ด้วยความสงบเย็นใจ ไม่ปีนรั้วปีนลูกกรงอย่างเขาวัว

เราเห็นอย่างนั้นแหละจึงได้พิมพ์หนังสือออกแจก ที่แรกก็ทางวัดพิมพ์แจกก่อน ที่นี้ต่อมาบรรดาลูกศิษย์ลูกหาก็พิมพ์ เลยพิมพ์กันเป็นเนื้อเป็นหนังจริง ๆ ทางวัดก็เป็นอันว่าปล่อย เป็นแต่เพียงว่ารับแจกให้ ทำออกมาแล้วก็แจกประชาชนญาติโยม เพราะเราเห็นคุณค่าของการอ่านหนังสือธรรมะนี้มากอย่างฝังใจ นี่หลวงตาบัวบวชตั้งแต่หนุ่มพ้อจนกระทั่งปานนี้ก็เพราะได้อ่านหนังสือ ให้ลูกหลานทั้งหลายเอาไปเป็นคติ

(คัดจากเทศน์อบรมฆราวาส ๒๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๖)

“เรื่องที่คุณกัน”

ระหว่าง

ท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน
กับลูกศิษย์

เขียนและเรียบเรียง โดย เพ็ญแข กัมปียบุตร

คณะศิษย์จัดพิมพ์ถวายท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน
เพื่อแจกเป็นธรรมทาน

“คำขอขมา”
และคำปรารภของผู้เขียน

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส
นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส
นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส
โยโส สุปฺภิปนฺโน ภควโต สาวกสงฺโฆ
อุชุปฺภิปนฺโน ภควโต สาวกสงฺโฆ
ญายุปฺภิปนฺโน ภควโต สาวกสงฺโฆ
สามีจิปฺภิปนฺโน ภควโต สาวกสงฺโฆ
ยทิทํ จตฺตาริ ปุริสยฺกคานิ อภฺนฺจฺจ ปุริสปุคฺคลา,
เอส ภควโต สาวกสงฺโฆ,
อาหุเนยฺโย ปาหุเนยฺโย ทกฺขิณฺเนยฺโย อณฺชสิกรณฺีโย,
อนุตฺตรํ ปญฺญกฺเขตฺตํ โลกสฺสาติ

หนังสือนี้เขียนขึ้นจากการถอดเทปบันทึกเสียง ที่ผู้เขียนและคณะนำติดตัวไปด้วย
เกือบทุกครั้งเมื่อไปวัดป่าบ้านตาด คำสอนของท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน จึง
เป็นไปตามคำสั่งสอนของท่านมิได้มีผิด และหากจะมีพลาดไปบ้าง ก็เพราะบางวันไปธุระที่
จังหวัดไหน ๆ มาแล้วเลี้ยวเข้าวัดโดยมิได้คาดหมาย จึงไม่มีเครื่องบันทึกเสียงติดตัวไปด้วย
ผู้เขียนได้พยายามจับจำคำที่ท่านสอนใส่สมองไว้ทั้งหมด แล้วนำถ้อยคำนั้นมาเรียบเรียง
ตัดต่อเข้าด้วยกัน เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้รับความรู้ ความเบิกบานในธรรม ความผิดพลาด
อาจเกิดขึ้นได้ตามประสาปุถุชนคนทำงาน ซึ่งมีได้เป็นผู้รู้ฉลาดหลักแหลมอะไรเลย ต้องขอ
อภัยต่อท่านผู้อ่านและผู้รู้ทุกท่านไว้ด้วย

ธรรมะที่ได้รับการสั่งสอนจากท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน เป็นธรรมอันบริสุทธิ์ผ่องแผ้ว ปราศจากเครื่องเศร้าหมองทั้งปวง คำสอนของท่านอาจารย์เป็นไปในลักษณะเรียบง่าย ตรงเข้าสู่เป้าหมาย นั่นคือการหลุดพ้นจากกิเลสและโลกสมมุติโดยสิ้นเชิง ไม่อ้อมค้อมแหวะเวียนติดขัดอยู่ ณ ที่ใดทั้งสิ้น ลูกศิษย์ทุกคนได้รับความสว่างกระจ่างแจ้ง เข้าใจในธรรมด้วยความเบิกบานที่ท่านสอนตลอดมา จากการประพฤติปฏิบัติตามทุกขั้นตอนที่ท่านสอนก็ได้พบ ได้รับความสุข ความรู้อันละเอียดลึกซึ้งแผ่กระจายกว้างออกไป เป็นประโยชน์แก่จิตของแต่ละคนจนมีอภิประมาณได้ คุณประโยชน์แห่งธรรมอันยิ่งใหญ่ มหาศาล ที่ท่านได้กรุณาถ่ายทอดอบรมลูกศิษย์นั้น ได้ใช้วิธีการต่างๆ ทุกรูปแบบ ทั้ง อ่อนโยน สุภาพ หรือดุกร้าว เด็ดเดี่ยว และมั่นคง โดยจะสอนตามลักษณะของแต่ละบุคคล ที่ได้แบกกิเลสเข้าไปหา ท่านอาจารย์ได้ใช้ธรรมะอันแหลมคม เฉียบขาดยิ่งกว่า กระชาก ลากถูกกิเลสออกจากหัวใจศิษย์ทั้งหลาย จนตัวเบาไปตาม ๆ กัน

ผู้เขียนได้รับอนุญาตให้นำคำสอนของท่านมาเขียนบันทึกไว้ได้ เพื่อแจกจ่ายธรรม นั้นแก่สหธรรมิก โดยที่ท่านอาจารย์มิได้ตรวจแก้ไขก่อนดังเช่นเคยปฏิบัติ ความผิดพลาด จึงต้องมีแน่นอนจากความโง่เขลาเบาปัญญาของผู้เขียนเอง จึงต้องกราบนมัสการแทบเท้า ท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน แม้จะรู้ว่าท่านมิได้เคยถือเป็นผิดคิดโทษต่อลูกศิษย์ หรือผู้ใดเลย แต่ต้องกราบขอขมาจากองค์ท่านเพื่อความปลอดจากโทษและบาปอัน อาจจะมีขึ้นได้

พระคุณของพ่อแม่ผู้ให้ชีวิตและความรัก เอื้ออาทรต่อบุตรมีมากมายเพียงใด เราทุกคนย่อมรู้ดี การเกิดเป็นคนที่มีชีวิต มีความสุข มีทรัพย์สมบัติเงินทองมากมายเพียงไรก็ตาม ถ้าชีวิตนั้นปราศจากธรรมก็จะกลายเป็นคนที่ขาดคุณภาพในทันที ท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโนและท่านอาจารย์ทุกองค์ที่ผู้เขียนได้จารึกนามท่านไว้ในหนังสือเล่มนี้เป็นทั้งพ่อ แม่ ครู อาจารย์ พร้อมสรรพ ท่านได้สั่งสอนมอบธรรมะให้แก่กุลบุตรทุกชีวิต ทุกเพศ ทุกวัย ทุกชาติ ทุกภาษา ท่านได้แก้ไขให้คนธรรมดาเป็นคนที่ดี ดีเลิศ และเป็นมนุษย์ ซึ่งหมายถึงผู้เจริญแล้วในทุกทางทุกธรรม เพราะการมีชีวิตอยู่โดยปราศจากธรรม นับเป็นความประมาท อันเป็นภัยอันตรายอย่างยิ่ง คนคนนั้นจะเป็นคนที่ขาดคุณความดีหมดโอกาสที่จะได้เป็นมนุษย์ และเสียดชาติเกิดในทุกขั้นตอนของการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้

พระเดชพระคุณของพ่อแม่ครูอาจารย์ ท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน ที่มีต่อผู้คนทั้งใกล้และไกล จำนวนมากมายมหาศาลทั้งในประเทศไทย ในต่างประเทศ และในโลกนี้ (รวมทั้งโลกไหนๆ ก็ตามที่ผู้เขียนสุดจะรู้ได้) ผู้เขียนและคณะศิษย์กลุ่มเล็กๆ ได้

สำนึกในพระเดชพระคุณขององค์ท่านอาจารย์เสมอ มิได้ขาด สุดปัญญาจะหาสิ่งใดมาตอบแทนพระเดชพระคุณของท่านได้ จึงได้พยายามเดินตามรอยเท้าของท่านโดยการปฏิบัติธรรม อันมีทั้งการถือศีล สวดมนต์ ภาวนา ปฏิบัติบูชาและอามิสบูชา ตามที่ท่านสอน แม้จะยังบกพร่องลุ่ม ๆ ดอน ๆ ตามวิสัยปุถุชน แต่เราทั้งหลายก็หวังว่า ความพยายามปฏิบัติโดยสม่ำเสมอ เพื่อบูชาครูอาจารย์ จะเป็นพลังอันสำคัญให้แหวกว่ายทวนกระแสกิเลสได้ในที่สุด

หนังสือนี้สำเร็จด้วยดวงใจอันเปี่ยมในความกตัญญูรู้คุณท่าน ด้วยความเคารพสักการะ ด้วยเศียรเกล้าของศิษย์ทุกคน อันมีเมตตาบารมีอันสูงส่งของท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน เป็นหลักสำคัญ และโดยบารมีของพระผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรงทุกองค์แห่งวัดป่าบ้านตาด และพระคุณเจ้าพระชัยณรงค์ ครุฑมโหม ซึ่งได้กรุณาต่อผู้เขียนด้วยเมตตาธรรมเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณสภธรรมิกทั้งหลาย ในกุศลเจตนาที่ได้ร่วมบริจาคบูชาเป็นค่าพิมพ์ ซึ่งได้จาริกนามของท่านไว้แล้ว

บุญกุศลอันเกิดขึ้นด้วยเจตนาดี เพื่อนำคำสอนของท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน มาสู่ญาติมิตร เพื่อการปฏิบัติธรรมในแนวทางที่ถูกต้อง ตรงเป้าหมายที่เราทุกคนปรารถนา คือความหลุดพ้นเข้าสู่ความสงบอันนิรันดร บุญนี้มีและคงจะมีมากพอสมควร ขอท่านทั้งหลายได้โปรดอนุโมทนาร่วมกันให้ทุกชีวิตเห็นใจ เข้าใจกัน ช่วยเหลือกันไปจนสุดความสามารถ ขอธรรมะแห่งองค์สมเด็จพระบรมศาสดาที่พ่อแม่ครูอาจารย์ ท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน แห่งวัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี และท่านอาจารย์ทุกองค์ที่ได้แนะนำสั่งสอนศิษย์ด้วยความซาบซึ้งล้นพ้น ด้วยเมตตาอันล้นฟ้า มหาสมุทรนี้ จงเป็นเครื่องนำความเกษมมาสู่ทุกคนโดยทั่วถึงกัน

ขอกราบนมัสการท่านอาจารย์ด้วยความเคารพอย่างสูงสุดด้วยกาย วาจา และใจ

กาเยน วาจา ย ว เจตสา วา,
สงฺฆเ กุกุมมํ ปกตํ มยา ยํ,
สงฺโฆ ปฏิคฺคณฺหตุ อจฺจยนฺตุ,
กาลนฺตเร สํวริตุํ ว สงฺฆเ.

